

Vi drar ut i en gammel sementlekt fra Aker Brygge, bryter isen ut til øya. Øde landskap, såre måkeskrik og en nedlagt fabrikk med knuste ruter er det som møter oss.

Hva vil vi si med en øde øy - hva vil vi lære?

Først og fremst ville vi jobbe med en annen form enn den vi ellers jobber med på skolen, trekke inn folk vi hadde lyst til å jobbe med og som kunne lære oss noe om dette.

Det ble å jobbe den motsatte veien av det vi var vant til, denne gangen fra bevegelse til tekst.

Det vanskeligste har vært å finne balansen mellom det som er for tydelig (banalt) og det som er spennende å se på. Hva er tid og rytme - hvor lenge kan man holde spenningen og konsentrasjonen? Her finnes mange svar. Vi var nødt til å ta klare valg.

Denne formen har gitt meg frie tøyler i forhold til min egen fantasi og kreativitet. Arbeidet har vært preget av et felleskap som har skapt entusiasme hos oss skuespillerelever, dette har gjort arbeidet spennende.

På tross av at vi har jobbet hele netter, bodd sammen ute på øya mye av den siste tiden - har prosessen gått utrolig smertefritt.

Ideen om linedanserinnen har vært i tankene mine siden vi begynte å snakke om prosjektet, en gammel drøm egentlig. Hva er en linedanser? En som utfordrer sitt eget mot, utforsker det farlige, beveger seg i grenselandet mellom trygghet og utrygghet, en som ønsker å finne balanse og oversikt. Hun er avhengig av publikums spenning - klarer hun det eller faller hun?

Hun har valgt et risikabelt yrke - akkurat som oss.

ANNEKE V.D. LIPPE